

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kubánka a přísedících Františky Princové a Dany Petrové v hlavním líčení konaném dne 21. dubna 2022,

Obžalovaný

narodený [REDACTED] v [REDACTED],
trvale bytom [REDACTED]

je vinen, že

dne 11. 8. 2010 v 10:00 hodin v Českých Budějovicích, ul. Zátkovo nábreží 2, s úmyslem získat finanční prostředky společnosti [REDACTED], [REDACTED], aktuálně v likvidaci, uplatnil u Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci vedené pod sp. zn. 13 Cm 1205/2010 v rámci Návrhu na vydání směnečného a platebního rozkazu na částku 2 572 000 Kč s příslušenstvím, padělanou směnku s datem vystavení směnky dne 17. 8. 2009 pro [REDACTED], nar. [REDACTED], s dodatkem obchodního jména [REDACTED], s bytem a místem podnikání [REDACTED], [REDACTED] na částku 2 572 000 Kč, forma platby bez protestu na viděnou, vystavenou a podepsanou [REDACTED] a [REDACTED] jako jednatelem společnosti [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED], přičemž u podpisové doložky [REDACTED] a [REDACTED] je uveden ruční vlastnoruční podpis a směnka je opatřena razítkem [REDACTED], ačkoliv musel v době uplatnění směnky vědět, že směnka je padělaná, neboť [REDACTED] směnku nikdy nepodepsal, k jejímu vydání neexistoval právní či jiný věcný

důvod, když k originálnímu (pravému) podpisu [redacted] byl dodatečně, na podkladě elektrografického tisku doplněn text směnky, přičemž tato skutečnost byla [redacted] známa, přičemž na základě podaného návrhu Krajský soud v Českých Budějovicích vydal dne 4. 9. 2010 pod č. j. 13 Cm 1205/2010-8, směnečný platební rozkaz, který nabyt právní moci dne 22. 10. 2010, kterým byla [redacted] uložena povinnost zaplatit [redacted] částku 2 572 000 Kč s příslušenstvím,

tedy

padělaný platební prostředek použil jako pravý,

tím spáchal

- x) ~~zvlášť závažný~~ zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 3 alinea druhá tr. zákoníku *v návaznosti na ustanovení § 238 tr. zákoníku*
a odsuzuje se

podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roky**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **4 (čtyři) roky**.

Odůvodnění:

- Po provedeném dokazování byl zjištěn následující skutkový stav věci:
- Dne 11. 8. 2010 podal obžalovaný (jako žalobce) prostřednictvím obhájce návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na částku 2 572 000 Kč, ve kterém se domáhal zaplacení uvedené částky po společnosti [redacted]. Z odůvodnění žalobního návrhu se podává, že směnka byla vystavena jako zajišťovací instrument pohledávky ve výši 2 572 000 Kč. V době vystavení směnky byla tato blankosměnkou, jediným nevyplněným údajem bylo datum vystavení. V době vystavení blankosměnky směnečný dlužník (výstavce) nesl název [redacted]. Společně s návrhem předložil obžalovaný originál vlastní směnky s ručně vypsáním údajem o datu vystavení dne 17. srpna 2009, ostatní text byl vyhotoven počítačově. Výstavcem směnky je společnost [redacted], za výstavce je směnka podepsána [redacted] v pozici jednatele a [redacted], taktéž v pozici jednatele. Oprávněným ze směnky je fyzická osoba [redacted] s dodatkem [redacted]. Již dne 23. 2. 2010 je k návrhu obžalovaného Krajským soudem v Českých Budějovicích řízení vedeném pod sp. zn. 12 Nc 1113/2009, o zaplacení částky 2 572 000 Kč proti [redacted] rozhodnuto o úplném osvobození [redacted] od soudního poplatku (pro nemajetnost) a současně mu byl k ochraně jeho zájmů ustanoven obhájce Mgr. Kryštof Janka.
- Dne 4. 9. 2010 vydal Krajský soud v Českých Budějovicích směnečný platební rozkaz, č. j. 13 Cm 1205/2010-8, kterým uložil [redacted] zaplatit [redacted] směnečný peníz ve výši 2 572 000 Kč společně s 4% úrokem p. a. od 17. 8. 2009 do zaplacení a dále směnečnou odměnu ve výši 8 573 Kč. Směnečný platební rozkaz nabyt právní moci dne 22. 10. 2010, doložka právní moci byla vyznačena dne 12. 11. 2010. Směnečný platební rozkaz byl [redacted] odeslán do datové schránky dne 8. 10. 2010 s tím, že k vyzvednutí tzv. fikcí (náhradní doručení) došlo dne 18. 10. 2010. Dne 18. 11. 2010 si obžalovaný převzal originál směnky.
- Následně dne 30. 1. 2012 podala [redacted] prostřednictvím [redacted] proti směnečnému platebnímu rozkazu námitky. Vedle procedurálních námitek byla vznesena námitka nepravosti směnky. [redacted] prostřednictvím [redacted] že by ve prospěch obžalovaného směnku vystavila a podepsala. Byla

namítnuta pravost podpisu [REDAKCE], současně bylo namítnuto, že by měl kdy úmysl směnku podepsat. Vedle toho bylo namítnuto, že obžalovaný pro společnost neprovedl žádné ocenitelné plnění, nebyl ani jiný důvod, pro který by se [REDAKCE] zavazovala k zaplacení tak vysoké částky. Dále bylo namítnuto, že nejde o první falšování podpisů a dokumentů ze strany obžalovaného na úkor [REDAKCE], bylo poukázáno, že obžalovaný se pokusil zfalšovat podpis [REDAKCE] na plné moci, což řešila Policie (*usnesení ze dne 7. 4. 2009, č. j. ORPE-806-41/TC-2008-81-JL*).

5. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 5. 2013, č. j. 13 Cm 1205/2010-751, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2013, č. j. 5 Cmo 319/2013-939, bylo k uplatněným směnečným námitkám rozhodnuto tak, že směnečný platební rozkaz vydaný dne 4. 9. 2010, č. j. 13 Cm 1205/2010-8, byl zrušen. Z odůvodnění výše citovaných rozhodnutí se podává, že závěr znaleckého posudku zpracovaného Kriminalistickým ústavem Praha, který spočívá v tom, že podpis u jména [REDAKCE] na směnce byl proveden dříve, nežli elektrografický tisk směnky. Vedle toho bylo zdůrazněno, že vážné pochybnosti o pravosti směnky vyplývají i z dalších skutečností. Byla zmíněna samotná podoba směnky, kdy její horní a levý okraj byly v těsné vzdálenosti od vytištěných údajů, tedy dodatečně odštířeny. Bylo konstatováno, že taková manipulace není běžná u korektní listiny, tím méně u cenného papíru. Pozornosti soudů projednávajících námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu neušly měnící se tvrzení obžalovaného, který danou směnku nejprve označil jako zajišťující závazek, který nebyl dostatečně specifikován, směnka měla být vystavena na základě rozhodnutí společníků mimo valnou hromadu, když v následném tvrzení obžalovaný uvedl, že se jedná o směnku planou a zdůrazňoval, že jsou soudy oprávněny hodnotit toliko formální náležitosti směnky. Nezůstalo bez povšimnutí, že výše směnečné sumy přesně odpovídá součtu částek, které fakturami vyúčtoval obžalovaný dne 16. 2. 2007. Pakliže by uvedená směnka měla mít souvislost s fakturami vystavenými obžalovaným, bylo by vyloučeno, aby byla žalovaná společnost označena obchodní firmou, kterou dle zápisu v obchodním rejstříku používala pouze do 6. 6. 2006. Konečně z odůvodnění shora citovaných rozhodnutí se podává, že je neobvyklé, ale listina v podobě směnky, která byla po právní moci směnečného platebního rozkazu obžalovanému vrácena, poté, co vyšlo najevo, že taková listina bude potřeba k dalšímu řízení, a obžalovaný byl vyzván k jejímu opětovnému předložení, tak neučinil s odůvodněním, že mu listina byla odcizena, aby originál směnky následně obžalovaný předložil znalkyni ke zkoumání sporného podpisu. Bylo konstatováno, že není přesvědčivé vyjádření obžalovaného v tom směru, že mu byl cenný papír v hodnotě bezmála tři miliony korun vrácen neznámou osobou.
6. K společnosti [REDAKCE] byly zjištěny následující skutečnosti:
7. Do obchodního rejstříku byla zapsána dne 18. 11. 2005 pod názvem [REDAKCE]. Prvním společníkem a zároveň jednatelem se stal [REDAKCE]. Dne 16. 2. 2006 prodal [REDAKCE] 50 % obchodního podílu spol. [REDAKCE] osobě [REDAKCE] za částku 100 000 Kč. Nový spoluvlastník obchodního podílu se zároveň stal dalším jednatelem obchodní společnosti. Jednatelé mohli zavazovat společnost vždy společným jednáním, jak vyplývá ze společenské smlouvy. Dne 12. 9. 2006 došlo k rozhodnutí společníků o změně názvu společnosti na [REDAKCE]. Zápis v obchodním rejstříku byl proveden dne 6. 10. 2006. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21. 2. 2007, č. j. 14 Nc 8702/2007-12, byla k vymožení pohledávky oprávněné [REDAKCE] ve výši 743 791 Kč nařízena na majetek [REDAKCE] exekuce. Exekuce byla na podkladě exekutorského příkazu ze dne 26. 3. 2007 nařízena na obchodní podíl ve společnosti [REDAKCE]. Právě z důvodu nařízení exekuce, která postihla obchodní podíl [REDAKCE], došlo ex lege k zániku jeho účasti ve společnosti a jeho podíl přešel na společnost, která však nebyla oprávněna vykonávat práva společníka. Dne 26. 6. 2008 došlo z rozhodnutí jediného společníka k odvolání [REDAKCE] z funkce jednatele a zároveň bylo rozhodnuto o převodu uvolněného obchodního

podílu ve výši 50 % na společníka [REDAKCE]. Dne 31. 3. 2010 došlo k odvolání [REDAKCE] z funkce jednatele [REDAKCE], přičemž společnost nového jednatele neustanovila. Dne 29. 9. 2011 rozhodl jediný společník o likvidaci společnosti [REDAKCE].

8. Znaleckým zkoumáním podpisu ve znění [REDAKCE] na směnce s datem vystavení 17. 8. 2009 bylo zjištěno, že se jedná o pravý podpis osoby [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku vyhotoveného Kriminalistickým ústavem Praha bylo zjištěno, že záznam podpisu u doložky [REDAKCE] byl proveden dříve, než elektrografický tisk vlastního znění textu směnky.
9. **Obžalovaný** [REDAKCE] (dále jen obžalovaný) v přípravném řízení trestním využil práva nevypovídat. V průběhu hlavního líčení obžalovaný kategoricky odmítl tvrzení obžaloby o padělání směnky. Zdůraznil, že ze strany [REDAKCE] se jedná o opakované křivé obvinění, kterým čelí. K jeho osobě uvedl, že se s ním seznámil v době, kdy sháněl osobu, která by investovala do průmyslového objektu – [REDAKCE]. V té době již existovala spol. [REDAKCE], byla dohoda, že investorovi přenechá 50% podíl ve společnosti s tím, že veškeré další investice do společnosti budou hradit rovným dílem. Vedle toho bylo domluveno, že oba společníci budou zároveň jednatelem, za společnost budou jednat společně. V létě roku 2006 seznámil [REDAKCE] s tím, že má připravený revoluční projekt bezdrátové technologie, který se rozhodl projekt podpořit. Do projektu vložil know-how, projekt se rozběhl v létě 2006, byl vytvořen tým osob, který se na něm podílel, byly konány pravidelné schůzky v jeho bytě. Dle obžalovaného aktivita [REDAKCE] na projektu měla sestupnou tendenci, absolutně nevěděl, o čem je řeč. K projektu obžalovaný uvedl, že bylo potřeba vyvinout hardware i software. V souvislosti s přípravou projektu byly finanční výdaje, musel hradit odměny dle uzavřených smluv o dílo s jednotlivými členy týmu. Jedním z nich byl [REDAKCE]. Dále obžalovaný vypověděl, že projekt byl připravený počátkem roku 2007, v té době [REDAKCE] oznámil, že projekt přebírá, obžalovaný označil takové chování [REDAKCE] za absurdní. Poté se [REDAKCE] domáhal přenechání obchodního podílu ve výši 50 %. Pokud mu vytýkal, že se na projektu nepodílí a přestává projekt financovat, [REDAKCE] zareagoval tak, že se ptal, kolik je potřeba peněz na dotažení projektu. Proto mu sdělil částku a [REDAKCE] reagoval tak, že připraví směnku. Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že tvrzení [REDAKCE] o směnce nevěnoval pozornost, o směnce ničeho nevěděl. V té době bylo pro něj důležité získat [REDAKCE]. Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že [REDAKCE] mu předal směnku v Praze v místnosti jeho firmy (*aniž by ji jmenoval – pozn. krajského soudu*), a to v době, kdy řešili vnitřní záležitosti firmy jako podepisování objednávek a smluv. Směnka dle tvrzení obžalovaného obsahovala již podpis [REDAKCE], směnku následně spolupodepsal, v místě bydliště jí opatřil otiskem razítka a uschoval ji do obálky. Měl představu, že pokud bude projekt realizován, bude poskytnut úvěr a následně dojde k vypořádání. Obžalovaný opakovaně v učiněné výpovědi zdůraznil, že jeho vkladem do projektu bylo know-how, aniž by ho dostatečně specifikoval.
10. K uplatnění směnky obžalovaný vypověděl, že se nechal zastupovat advokátem Mgr. Jankem, který mu poradil, aby směnku řešil žalobním příkazem, v podstatě se řídil jeho pokyny. V té době zjistil, že [REDAKCE] převedl majetek [REDAKCE] na svou osobu a měl signály, že firmu chce dát do likvidace. Proto zareagoval tak, že dal návrh na předběžné opatření, majetek společnosti byl zaplombovaný. V případě vydání směnečného platebního rozkazu chtěl navrátit i majetek do [REDAKCE]. Poté, co byl směnečný platební rozkaz zrušen rozhodnutím Vrchního soudu v Praze, snažil se zabránit likvidaci společnosti, v té době čelil dalšímu trestnímu oznámení ze strany [REDAKCE] právě v souvislosti se směnkou. Obžalovaný uvedl, že po právní moci směnečného platebního rozkazu mu byl originál směnky vrácen. Policie dle obžalovaného pochybila, pokud nechala zpracovat znalecký posudek na pravost podpisu [REDAKCE] z kopie směnky, kdy na podkladě závěrů takto zpracovaného posudku bylo proti němu zahájeno trestní řízení.

11. Obžalovaný opakovaně v průběhu celého řízení uvádí, že obvinění vůči němu považuje za vykonstruovanou, nepravdivou s cílem poškodit jeho osobu. Poté, co bylo zahájeno trestní stíhání, obdržel zpět originál směnky, proto nechal zpracovat znalecký posudek, kdy znalci předložili originál směnky s cílem zbavit se obvinění. Obviněný vyloučil, že by směnka byla zajišťovacím instrumentem a měla vztah k vystaveným fakturám žurnalizovaným ve spisovém materiálu na č. l. 433-435. Zdůraznil, že žalobu na vydání směnečného platebního rozkazu vyhotovil advokát Mgr. Janka, žalobu v podstatě nečetl a podal ji k soudu, obžalovaný prohlásil, že za obsah nenese odpovědnost. Dále zdůraznil, že problematice spojené se směnkou nerozuměl, domníval se, že směnka má povahu zajišťovacího prostředku.
12. V průběhu hlavního líčení obžalovaný označil výpověď svědka [REDAKCE], který nastínil možnost zneužití jeho podpisu, za lživou, dle obžalovaného nebyl důvod, aby [REDAKCE] podepisoval nevyplněná daňová přiznání. Obžalovaný označil daňové přiznání podané za rok 2006 jako zfalšované, neboť v nich není uvedeno na straně pasiv, že mu firma dlužila finanční prostředky za 3 neuhrazené faktury, nadto daňové přiznání (*ke dani z příjmů právnických osob – pozn. soudu*) bylo podáno samotným [REDAKCE] přičemž v té době měla společnost dva jednatele, kteří měli jednat společně. V souvislosti s fakturovanými částkami obžalovaný dále rozvedl, že po letech je předkládal advokátovi se záměrem vymožení fakturovaných částek. Součástí předkládaných listin byla i směnka, advokát mu proto poradil, že bude jednodušší uplatnit směnku. Dále obžalovaný prohlásil, že [REDAKCE] vymyslel křivé obvinění z trestných činů, pro které podával opakovaně trestní oznámení s cílem ho dostat do vězení a zmocnit se jeho projektu.
13. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení, vyjma shora uvedeného, kdy souvisle, bez dotazů soudu, státního zástupce či obhájce, učinil výpověď, opakovaně prohlásil, že odmítá vypovídat na dotazy ohledně faktur a směnky. Přesto se vyjadřoval k předestřeným listinným důkazům, jakož i dalším prováděným důkazům, zejména znaleckým posudkům, odborným vyjádřením či stanoviskům.
14. Obžalovaný byl vyzván v průběhu hlavního líčení dne 21. 4. 2022 k předložení mandátních a dalších smluv, na které odkazují vystavené faktury ze dne 16. 2. 2007. K tomu uvedl, že neví, zda je dohledá, zdůraznil, že existovaly. K plnění, které faktury mají představovat, obžalovaný na výzvu soudu prohlásil, že ho předal sobě a [REDAKCE] s tím, že k tomu existují dodejky. K dotazu, kdy došlo k předání plnění, které bylo následně fakturováno, již obžalovaný odmítl odpovědět. V průběhu celého trestního řízení obžalovaný opakovaně vznášel návrhy na zastavení trestního stíhání, podával četná vyjádření k jednotlivým realizovaným úkonům orgánů činných v trestním řízení, současně opakovaně podával podněty k trestnímu stíhání znalců, kteří zpracovali znalecké posudky, dával podněty k trestnímu stíhání předsedy senátu, státního zástupce, případně podněty k zahájení kárného řízení.
15. Z listiny s názvem **VLASTNÍ SMĚNKA** (č. l. 209) bylo zjištěno, že nese ručně psaný text data vystavení ... 17. srpna 2009...obsahuje text ve znění: „ZA TUTO VLASTNÍ SMĚNKU ZAPLATÍM BEZ PROTESTU NA VIDĚNOU (ve lhůtě na viděnou deseti let ode dne vystavení této směnky) fyzické osobě: [REDAKCE] dodatkem obchodního jména [REDAKCE] bytem a místem podnikání [REDAKCE] částku 2 572 000 Kč, slovy : dvamilionypětsedmdesátdvatisíc korun českých, při úrokové míře 4% p.a. ode dne vystavení do dne zaplacení této směnky. Dále listina obsahuje jména výstavců [REDAKCE] a [REDAKCE] oba s dovětkem jednatel, jejich podpisy umístěné ještě před tištěným textem obsahujícím jméno a příjmení výstavců, a obsahuje i určení výstavce [REDAKCE]. Listina nemá standartní formát, např. A4, jak bude rozvedeno níže v souvislosti se znaleckým zkoumáním.
16. **Svědka** [REDAKCE] potvrdil, že se s obžalovaným seznámil na přelomu 2005/2006, obžalovaný mu předestřel podnikatelský záměr týkající se [REDAKCE]. V podstatě šlo o možnost

koupit v dražbě objekt [REDAKCE] záměr se mu zamlouval, [REDAKCE] chtěli uvést do provozu, proto majetkově vstoupil do spol. [REDAKCE] koupil obchodní podíl ve výši 50 %. Vydražení [REDAKCE] proběhlo v říjnu 2006 za částku cca 3 mil. korun. Od počátku vzájemné spolupráce bylo dohodnuto, že každý ze společníků bude do fy vkládat peníze rovným dílem. Dle svědka dohoda nebyla ze strany obžalovaného dodržena, z účetnictví zjistil, že se na financování podílil pouze sám. Zmínil dále, že kupní cenu za [REDAKCE] nesl z vlastních zdrojů. Svědek potvrdil, že po jeho vstupu do společnosti začal běžet projekt přenosu radiových signálů a reklamy po radiových pojkách, byl vytvořen tým lidí, kteří se na tom podíleli. Náklady na projekt nesl opět z vlastních finančních prostředků. Po jeho výzvě k financování obžalovaný přislíbil, že peníze do fy vloží, s vysvětlením, že vlastní finanční prostředky nemá, ale je vlastníkem bytu, který prodá. To se nestalo, proto od konce roku 2006 již přestal společnost, již pod názvem [REDAKCE] dotovat. Zjistil však, že obžalovaný začal konat předváděcí akce, začal podepisovat smlouvy, což s sebou neslo další náklady ve výši cca 200 tisíc, které musel uhradit. Spolupráce fakticky ustala v lednu 2007. Celkem ve formě půjček do společnosti vnesl částku kolem 3,5 mil. korun. Dle svědka v majetku společnosti byla [REDAKCE] a dále know-how, jak tvrdil obžalovaný. Svědek nebyl znalostí v podobě know-how konkretizovat, pouze uvedl, že obžalovaným popisovaný projekt působil jako velikašský, kdy jeho případná realizace by s sebou nesla náklady v řádu miliard korun. Proto přestal projekt brát vážně. Dle svědka obžalovaný presentoval, že na financování projektu má firmy.

17. K účetnictví společnosti svědek uvedl, že toto zpočátku vedl obžalovaný, následně po neshodách ho začala vést manželka s tím, že dosavadní část účetnictví byla v držení obžalovaného. Následně zjistil, že obžalovaný nahlásil ztrátu účetnictví. V únoru 2007 podal na obžalovaného trestní oznámení pro podvod. Právě ještě v měsíci únoru 2007 mu obžalovaný zaslal tři faktury vystavené na částku celkem 2,5 mil. korun, tyto dle tvrzení svědka nebyly podloženy žádnou skutečností, proto je obžalovanému vrátil s tím, že následně opět na jeho osobu podal trestní oznámení. V návaznosti na to svědek vypověděl, že obžalovanému nepodepsal žádné dlužní úpisy, vůči obžalovanému nemá žádné dluhy.
18. Již v průběhu přípravného řízení byl svědkovi představen originál směnky vlastní s datem vystavení 17. 8. 2009. Svědek k tomu uvedl, že tuto viděl poprvé v roce 2011 v souvislosti s probíhajícím soudním sporem. Dále svědek uvedl, že ukončil funkci jednatele ve spol. [REDAKCE] v souvislosti s tím byla zrušena i datová schránka v roce 2009 či 2010, což nevěděl. Následně při jeho pobytu v zahraničí mu byl doručen dopis, z něhož vyplynulo, že probíhá soudní jednání, kde figuruje směnka. Proto si zvolil obhájce pro následné soudní řízení. Svědek poukázal, že součet fakturovaných částek je roven částce uvedené na směnce. Svědek vyloučil, že by podepsal směnku s odůvodněním, že k podpisu či vystavení směnky nebyl žádný důvod. V průběhu výsledku svědek uvedl, že podpis na směnce není jeho vlastním podpisem s odůvodněním, že nikdy takovou směnku nepodepsal. Pokud se později ukázalo, že je to jeho podpis, svědek vysvětlil, že listinu jako směnku nikdy nepodepsal. Přijde mu současně zvláštní, že obžalovaný směnku ztratil včetně účetnictví, aby následně byla směnka opět nalezena. Domnívá se proto, že obžalovaný padělal listinu, kterou před tím podepsal. Varianta, že byl z jeho strany podepsán prázdný list papíru, je možná v té podobě, že mohl takto podepsat daňová přiznání či závěrečné zprávy, kde byl teoreticky dostatek místa pro dopsání textu směnky. Dále svědek uvedl, že spol. [REDAKCE] neměla firemní razítko, toto bylo zřízeno pouze pro spol. [REDAKCE]. V této souvislosti svědek rozvedl, že v roce 2008 obžalovaný padělal plnou moc tak, aby získal předkupní právo na [REDAKCE]
19. V průběhu přípravného řízení trestního se svědek vyjadřoval k okolnostem podání daňového přiznání společnosti za rok 2006, kdy mu obžalovaný vytýkal neoprávněné zásahy. Vedle toho svědek vysvětlil, že nebyly proplaceny faktury vystavené obžalovaným z důvodu, že fakturované částky nebyly podloženy smlouvou, jednalo se o svévolnou fakturaci obžalovaného.

20. Dále z výpovědi svědka vyplynulo, že spol. [REDAKCE] neměla žádné zaměstnance, externě proto na podkladě dohod o provedení práce pracovaly pro společnost různé osoby. Tyto platil z vlastních prostředků. K osobě obžalovaného dále vypověděl, že mu začal vyčítat jeho minulost, byl z jeho strany napadán, že je agentem, normální komunikace s ním nebyla možná. V roce 2008 byl postižen exekucí obchodní podíl obžalovaného, který následně odkoupil. Poté se provedl odhad majetku společnosti, pohledávky za společností započel na majetek, [REDAKCE] byla následně převedena na jeho osobu a stal se tak jejím vlastníkem, snažil se pro rozvoj [REDAKCE] zajistit investory, neúspěšně.
21. **Svědka** [REDAKCE] ve výpovědi potvrdil, že pro společnost [REDAKCE] zpracovával účetnictví v období roku 2006 a 2007 na podkladě uzavřené smlouvy. Jednalo se o vedení klasického podvojného účetnictví, doklady k zaúčtování mu předkládal obžalovaný, v podstatě se jednalo o jednoduché zpracování účetnictví. Svědek se vyjádřil, že vzhledem k rozsahu poskytovaných účetních služeb byla citovaná společnost pro něj z finančního hlediska nezajímavá, na podrobnosti si proto již nepamatuje. K osobě [REDAKCE] svědek uvedl, že ho osobně nezná, věděl, že je majitelem společnosti, pro kterou vedl k účetnictví. K dotazu na účtování cenného papíru vystaveného společností vypověděl, že každý cenný papír by měl být v účetnictví zanesen. Nepamatuje si, zda mu obžalovaný jakýkoliv cenný papír předal k zaúčtování. Po ukončení zpracování účetnictví toto v podobě účetní knihy, pokladního deníku předal obžalovanému. Dále z výpovědi svědka vyplynulo, že zpracovával pro spol. [REDAKCE] daňová přiznání, mimo jiné i za rok 2006.
22. V projednávané trestní věci byly provedeny znalecké posudky zaměřené primárně na zjištění pravosti podpisu [REDAKCE] jako výstavce směnky vlastní.
23. Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, zpracovaný Krajským ředitelstvím Policie Jihočeského kraje, odbor kriminalistické techniky a expertiz (č. l. 154-158/svazek I. - zpracovatelka kpt. Mgr. Kamila Lahodová) přinesl zjištění, že na předložené elektrografické kopii směnky ze dne 17. 8. 2009 není pravý podpis [REDAKCE], ale jedná se o elektrografickou kopii padělku se snahou o nápodobu. Zpracovatelka uvedla, že sporný podpis je předložen toliko na elektrografické kopii, a proto není možné se vyjádřit k možnosti tzv. technického padělání. Znalecký posudek byl zpracován dne 20. 1. 2012, originál směnky nebyl orgánům činným v trestním řízení k dispozici, když obžalovaný uvedl, že mu originál směnky byl společně s účetnictvím odcizen. Následně přišel obžalovaný s tvrzením, že mu neznámá osoba zaslala část odcizeného účetnictví a to společně s originálem směnky.
24. Následně zpracovaný znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo (č. l. 159-167/svazek I. - znalkyně Mgr. Jana Kudrnová) stanovil, již z originálu listiny nazvané směnka vlastní, opačný závěr, a to totiž ten, že podpis [REDAKCE] na směnce vlastní na částku 2 572 000 Kč, s datem vystavení 17. 8. 2009, je s vysokou pravděpodobností pravým podpisem [REDAKCE].
25. Vzhledem k rozdílnosti závěrů znaleckých posudků o pravosti podpisu [REDAKCE] na směnce vlastní ze dne 17. 8. 2009 byl zpracován postupem dle § 110 odst. 2 tr. řádu revizní znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo a zároveň z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností. Znalecký posudek zpracoval znalecký ústav – Kriminalistický ústav Praha. Z revizní části znaleckého posudku bylo zjištěno, že sporný podpis je v rovině vysoké pravděpodobnosti pravým podpisem [REDAKCE]. Znalecký posudek Mgr. Jany Kudrnové byl vyhodnocen v rámci revizního zkoumání tak, že je zpracován metodami a postupy obvyklými v písmoznaleckém zkoumání, nalezené znaky zkoumaného podpisu byly správně analyzovány a správně vyhodnoceny. Stanovený závěr znalkyně je správný a vyjadřuje maximální míru objektivity. V případě chybného závěru kriminalistické znalkyně Mgr. Lahodové bylo poukázáno, že znalkyně nesprávně vyhodnotila znaky podpisu z kopie směnky, nadhodnotila jejich identifikační hodnotu a při absenci nedostatečného srovnávacího materiálu

došlo k chybné interpretaci. Bylo zdůrazněno, že znalkyně vycházela toliko z kopie podpisu, ze které nebylo možné objektivně vyhodnotit specifika zkoumaného podpisu.

26. Při zkoumání pravosti podpisu byl učiněn poznatek, že listina směnky byla upravena tzv. obstrížením, byla směnka jako listina podrobena technickému zkoumání pravosti platidel a cenin. K předloženému originálu sporné směnky bylo zjištěno, že je vyhotovena na kancelářském papíru nestandardního formátu, tištěný text je proveden elektrografickým tiskem, který je doplněn ručním zápisem data směnky a podpisem u doložky [REDAKCE], tyto záznamy jsou provedeny kuličkovými pery s různými náplněmi pasty modré barvy, a podpisem u doložky [REDAKCE], který je proveden gelovým kuličkovým perem. Okraje papíru vykazují znaky ručního odstřížení v těsné vzdálenosti k obrazu směnky. Odstřížení horního levého okraje papíru bylo provedeno až po vytištění elektrografického obrazu, protože tiskové zařízení neumožňuje tisk bezprostředně k hraně okrajů. Provedením zkoumání byla zjištěna jednodušnost tisku. Mikroskopickým zkoumáním zaměřeným na možnost stanovení pořadí, ve kterém byly provedeny ruční záznamy a elektrografický tisk, byly zjištěny rozdílné charakteristiky u tahu záznamu data vystavení směnky oproti tahům podpisu u doložky [REDAKCE]. V případě data vystavení směnky došlo k přímému křížení části tiskového obrazu s psací pastou, kdy psací tahy byly zapsány do předtištěného řádku, tedy až po tisku. V tazích podpisu doložky [REDAKCE], které nejsou v přímém křížení s tiskovým obrazem, se vyskytují částice toneru, i když ve sníženém množství. Zkoumáním tahů podpisu u doložky [REDAKCE] bylo zjištěno, že tahy podpisu byly psány vyšším tlakem na měkké podložce, tahy jsou reliéfně protlačeny, v ploše tahů se téměř nevyskytují roztroušené částice toneru. V kontrastu s tím byl stanoven závěr, že v bezprostředním okolí tahů jsou částice poměrně hojně rozptýleny. Pro posouzení vlivu pořadí záznamu vůči tisku na rozptýlení tonerových částic byly provedeny analýzy modelových vzorků pořízených osmi různými gelovými pery v kombinaci s tiskem na čtyřech různých elektrografických zařízeních. Z provedených měření poměrného počtu náhodně rozptýlených částic v tahu a v bezprostředním okolí tahu, bylo prokázáno, že u psacích tahů psaných vyšším tlakem s reliéfním protlačením do papíru dochází při tisku pouze k minimálnímu nebo žádnému přenosu náhodných tonerových částic do zahlučených tahů. Na základě takto provedených experimentů stanovil Kriministický ústav Praha závěr, že podpis v místě u doložky [REDAKCE] byl na listinu proveden dříve než elektrografický tisk textu.
27. K důkazu byl proveden spis Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1205/2010 (svazek V. spisu). Z obsahu spisu se podává, že dne 11. 8. 2010 podal obžalovaný (jako žalobce) prostřednictvím obhájce, který mu byl předtím pro nemajetnost ustanoven, návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na částku 2 572 000 Kč, ve kterém se domáhal zaplacení uvedené částky po společnosti [REDAKCE]. Z odůvodnění návrhu se podává, že směnka byla vystavena jako zajišťovací instrument pohledávky ve výši 2 572 000 Kč. V době vystavení směnky tato byla blankosměnkou, jediným nevyplněným údajem bylo datum vystavení. V době vystavení blankosměnky obchodní společnost nesla název [REDAKCE]. Společně s návrhem předložil obžalovaný originál vlastní směnky s ručně vypsáním údajem o datu vystavení dne 17. srpna 2009, ostatní text byl vyhotoven počítačově. Výstavcem směnky je společnost [REDAKCE], za výstavce je směnka podepsána [REDAKCE] v pozici jednatele a [REDAKCE] taktéž v pozici jednatele. Oprávněným ze směnky je fyzická osoba [REDAKCE] s dodatkem [REDAKCE]. Již dne 23. 2. 2010 je k návrhu obžalovaného (ze dne 23. 12. 2009) Krajským soudem v Českých Budějovicích v řízení vedeném pod sp. zn. 12 Nc 1113/2009, o zaplacení částky 2 572 000 Kč proti spol. [REDAKCE] rozhodnuto o úplném osvobození [REDAKCE] od soudního poplatku (pro nemajetnost) a současně mu byl k ochraně jeho zájmů ustanoven obhájce Mgr. Kryštof Janka.

28. Dne 4. 9. 2010 vydal Krajský soud v Českých Budějovicích směnečný platební rozkaz, č. j. 13 Cm 1205/2010-8, kterým uložil spol. [REDAKCE] zaplatit [REDAKCE] směnečný peníz ve výši 2 572 000 Kč společně s 4% úrokem p.a. od 17. 8. 2009 do zaplacení a dále směnečnou odměnu ve výši 8 573 Kč. Směnečný platební rozkaz nabyl právní moci dne 22. 10. 2010, doložka právní moci byla vyznačena dne 12. 11. 2010. Směnečný platební rozkaz byl spol. [REDAKCE] odeslán do datové schránky dne 8. 10. 2010 s tím, že k vyzvednutí tzv. fikcí (náhradní doručení) došlo dne 18. 10. 2010. Dne 18. 11. 2010 si obžalovaný převzal originál směnky.
29. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 5. 2013, č. j. 13 Cm 1205/2010-751, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2013, č. j. 5 Cmo 319/2013-939, bylo k uplatněným směnečným námitkám rozhodnuto tak, že směnečný platební rozkaz vydaný dne 4. 9. 2010, č. j. 13 Cm 1205/2010-8, byl zrušen. Z odůvodnění výše citovaných rozhodnutí se podává, že [REDAKCE] mimo jiné vznesl námitku, ve které zpochybňuje okolnosti doby a místa vystavení údajné směnky, kterou označil za padělek, který byl vyhotoven až krátce před podání žaloby na vydání směnečného platebního rozkazu. Takové námitce bylo soudy vyhověno s následujícím odůvodněním. Ke dni vystavení směnky (17. 8. 2009) byl jednatelem spol. [REDAKCE] toliko [REDAKCE]. Dále byl konstatován závěr znaleckého posudku zpracovaného Kriminalistickým ústavem Praha, který spočívá v tom, že podpis u jména [REDAKCE] na směnce byl proveden dříve, nežli elektrografický tisk směnky. Znaleckým ústavem použita metoda zjišťování časového pořadí jednotlivých částí textu, pokud bylo použito laserové tiskárny, je sice nová, avšak výsledek zkoumání byl učiněn na základě 8 pokusů. Je nutné zmínit, že již v tomto typu řízení předložil obžalovaný písemné prohlášení [REDAKCE], které zpochybňuje zvolenou metodu znaleckého ústavu, když stejný důkaz byl proveden i v projednávané trestní věci, jak bude rozvedeno níže, přičemž takový důkaz nebyl krajským soudem, ani odvolacím soudem, přijat. Vedle toho bylo zdůrazněno, že vážné pochybnosti o pravosti směnky vyplývají i z dalších skutečností. Byla zmíněna samotná podoba směnky, kdy její horní a levý okraj byly v těsné vzdálenosti od vytištěných údajů, tedy dodatečně odstřiženy. Bylo konstatováno, že taková manipulace není běžná u korektní listiny, tím méně u cenného papíru. Pozornosti soudů projednávajících námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu neušly měnící se tvrzení obžalovaného (v dané věci žalobce), který danou směnku nejprve označil jako zajišťující závazek, který nebyl dostatečně specifikován, směnka měla být vystavena na základě rozhodnutí společníků mimo valnou hromadu, když v následném tvrzení obžalovaný uvedl, že se jedná o směnku planou a zdůrazňoval, že jsou soudy oprávněny hodnotit toliko formální náležitosti směnky. Nezůstalo bez povšimnutí, že výše směnečné sumy přesně odpovídá součtu částek, které fakturami vyúčtoval obžalovaný dne 16. 2. 2007. Pakliže by uvedená směnka měla mít souvislost s fakturami vystavenými obžalovaným, bylo by vyloučeno, aby byla žalovaná společnost označena obchodní firmou, kterou dle zápisu v obchodním rejstříku používala pouze do 6. 6. 2006. Konečně z odůvodnění shora citovaných rozhodnutí se podává, že je neobvyklé, ale listina v podobě směnky, která byla po právní moci směnečného platebního rozkazu obžalovanému vrácena, poté, co vyšlo najevo, že taková listina bude potřeba k dalšímu řízení, a obžalovaný byl vyzván k jejímu opětovnému předložení, tak neučinil s odůvodněním, že mu listina byla odcizena, aby originál směnky následně obžalovaný předložil znalkyni ke zkoumání sporného podpisu. Bylo konstatováno, že není přesvědčivé vyjádření obžalovaného v tom směru, že mu byl cenný papír v hodnotě bezmála tři miliony korun vrácen neznámou osobou.
30. K důkazu byly provedeny faktury vystavené subjektem [REDAKCE] s dodatkem obchodního jména [REDAKCE] na spol. [REDAKCE], jedná se konkrétně o tyto faktury: - č. [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2007 na částku 951 000 Kč, lhůta splatnosti 26. 2. 2007, podle které měl obžalovaný poskytnout plnění dle smlouvy mandátní a další ujednání ve věcech [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 30. 6. 2006 za rok 2006,

- č. [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2007 na částku 1 121 000 Kč, lhůta splatnosti 26. 2. 2007, podle které měl obžalovaný poskytnout plnění dle smlouvy mandátní a další ujednání ve věci průmyslového objektu [REDAKCE] ze dne 30. 6. 2006 za rok 2006,

- č. [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2007 na částku 500 000 Kč, lhůta splatnosti 26. 2. 2007, podle které měl obžalovaný poskytnout plnění dle smlouvy o právní ochraně včetně obchodního tajemství, práva proti nekalé soutěži a všeho příslušejícího, o speciální ochraně důvěrných informací, utajení informací a všeho příslušejícího, vše ve věci duševního vlastnictví včetně know-how subjektem [REDAKCE] souborů [REDAKCE] – [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 30. 6. 2006.

31. K uvedeným fakturám lze poznamenat, že je obžalovaný zaslal prostřednictvím poštovního doručovatele na adresu [REDAKCE] [REDAKCE] (č. l. 436-441). Vedle toho však bylo zjištěno, že obžalovaný potvrdil na listinách pod názvem Faktury k proplacení (č. l. 442-443), že tyto jako jednatel a společník fy [REDAKCE] dne 16. 2. 2007 osobně převzal.
32. Dále byly provedeny důkazy předložené obžalovaným, konkrétně faktury vystavené [REDAKCE] na spol. [REDAKCE], jedná se o tyto konkrétní listiny: zálohová faktura č. [REDAKCE] ze dne 3. 1. 2007 na částku 26 150 Kč (č. l. 3846/svazek XIV.), kde je účtován úkon v podobě přípravné a realizační práce na projektu [REDAKCE], součástí je výkaz práce (*administrativního charakteru – pozn. soudu*), zálohová faktura č. [REDAKCE] ze dne 3. 1. 2007 na částku 29 700 Kč (č. l. 3848/svazek XIV.), kde je účtován úkon v podobě přípravné a realizační práce na projektu [REDAKCE] kolonování routerů, testovací jízda ze dne 17. – 19. 12. 2006, součástí je výkaz práce (*administrativního charakteru – pozn. soudu*), zálohová faktura č. [REDAKCE] ze dne 3. 1. 2007 na částku 26 150 Kč (č. l. 3846/svazek XIV.), kde je účtován úkon v podobě přípravné a realizační práce na projektu [REDAKCE] součástí je výkaz práce (*administrativního charakteru – pozn. soudu*).
33. Navazujícím provedeným listinným důkazem je smlouva o převzetí dluhu ze dne 1. 4. 2007 (č. l. 3850/svazek XIV.) uzavřená mezi obžalovaným a [REDAKCE] ze které se podává, že obžalovaný přejímá dluh spol. [REDAKCE] v částce 55 850 Kč vůči [REDAKCE] s tím, že tento zaplatí do 30. 4. 2007.
34. Ze zálohové faktury č. [REDAKCE] ze dne 3. 1. 2007 vystavené spol. [REDAKCE] na spol. [REDAKCE] se podává, že jsou účtovány dodávky materiálu v částce 25 007 Kč. Podle podpisu na faktuře je zjevné, že za dodavatele byla tato podepsána [REDAKCE]. Ze zálohové faktury č. [REDAKCE] ze dne 3. 1. 2007 vystavené spol. [REDAKCE] na spol. [REDAKCE] se podává, že jsou účtovány pronájem specifikovaných technických jednotek, kompenzace techniky a materiálu a dodávky materiálu v částce 62 513,32 Kč. Podle podpisu na faktuře je zjevné, že za dodavatele byla tato podepsána [REDAKCE].
35. Navazujícím provedeným listinným důkazem je smlouva o převzetí dluhu ze dne 1. 4. 2007 (č. l. 3854/svazek XIV.) uzavřená mezi obžalovaným a [REDAKCE] ze které se podává, že obžalovaný přejímá dluh spol. [REDAKCE] v částce 135 120,32 Kč vůči [REDAKCE] s tím, že tento zaplatí do 30. 4. 2007.
36. Vzhledem k uplatněné obhajobě obžalovaného byl dále proveden listinný důkaz v podobě presentace spol. [REDAKCE] ohledně projektu [REDAKCE] (č. l. 3856- 3869/svazek XIV.) Tato obsahuje obecné informace o označeném projektu.
37. Z přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2006 podaného spol. [REDAKCE] příslušnému finančnímu úřadu dne 2. 4. 2007 (č. l. 448 a násl.) bylo zjištěno, že daňový subjekt vykázal ztrátu ve výši 793 215 Kč. Součástí daňového přiznání je i rozvaha, výkaz zisku

a ztrát a příloha k daňovému priznání. K uvedeným listinám se obžalovaný vyjádřil tak, že v rozvaze nejsou zanesena pasiva, která jsou tvořena pohledávkami obžalovaného vůči spol. [REDAKCE] pohledávka je tvořena částkami z faktur vystavených obžalovaným. Pohledávka vznikla v roce 2006, byla fakturována až v roce 2007.

38. Dále byly provedeny důkazy listinami, které mají prokazovat vklady [REDAKCE] do spol. [REDAKCE] v období let 2006-2008 (č. l. 903-923/svazek IV.). Z doložených pokladních dokladů vyplývá, že [REDAKCE] měl vložit do pokladny opakovaně částky v řádech desetitísiců či statisíců, k roku 2006 bylo zjištěno, že dne 29. 7. 2006 částka 100 000 Kč, dne 1. 8. 2006 částka 22 000 Kč, dne 8. 8. 2006 měla být do pokladny spol. [REDAKCE] částka 50 000 Kč, dne 6. 9. 2008 částka 100 000 Kč, dne 11. 10. 2006 částka 48 000 Kč, dne 20. 10. 2006 částka 200 000 Kč, atd.
39. Z dohody o započtení pohledávek ze dne 24. 9. 2008 uzavřené mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zjištěno, že spol. [REDAKCE] má za [REDAKCE] pohledávku ve výši 3 500 000 Kč z titulu neuhrazené kupní ceny uzavřené dne 24. 9. 2008, jejímž předmětem byl převod vlastnického práva k specifikovaným nemovitostem. Naproti tomu má [REDAKCE] pohledávku vůči spol. [REDAKCE] z titulu hotovostních půjček v období let 2006 až 2008 ve výši 3 557 568 Kč, které jsou ve smlouvě podrobně specifikovány. Uvedené pohledávky byly započteny s tím, že závazek spol. [REDAKCE] ve výši 57 568 Kč je společnost povinna vrátit [REDAKCE]
40. Ke společnosti [REDAKCE] je třeba poznamenat, že pod názvem [REDAKCE] byla dne 18. 11. 2005 zapsána do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích, oddíl [REDAKCE] vložka [REDAKCE] Prvním společníkem a zároveň jednatelem se stal [REDAKCE]. Dne 16. 2. 2006 prodal [REDAKCE] 50 % obchodního podílu spol. [REDAKCE] osobě [REDAKCE] za částku 100 000 Kč. Nový spoluvlastník obchodního podílu se zároveň stal dalším jednatelem obchodní společnosti. Dne 12. 9. 2006 došlo k rozhodnutí společníků o změně názvu společnosti na [REDAKCE]. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21. 2. 2007, č. j. 14 Ne 8702/2007-12, byla k vymození pohledávky oprávněná [REDAKCE] ve výši 743 791 Kč nařízena na majetek [REDAKCE] exekuce. Exekuce byla na podkladě exekutorského příkazu ze dne 26. 3. 2007 nařízena na obchodní podíl ve společnosti [REDAKCE]. Právě z důvodu nařízení exekuce, která postihla obchodní podíl [REDAKCE], došlo ex lege k zániku jeho účasti ve společnosti a jeho podíl přešel na společnost, která však nebyla oprávněna vykonávat práva společníka. Dne 26. 6. 2008 došlo z rozhodnutí jediného společníka k odvolání [REDAKCE] z funkce jednatele a zároveň bylo rozhodnuto o převodu uvolněného obchodního podílu ve výši 50 % na společníka [REDAKCE]. Dne 31. 3. 2010 došlo k odvolání [REDAKCE] z funkce jednatele spol. [REDAKCE]. Dne 29. 9. 2011 rozhodl jediný společník o likvidaci společnosti [REDAKCE]
41. Z vyjádření Okresní zprávy sociálního zabezpečení v Pelhřimově ze dne 17. 5. 2016 (č. l. 2025/svazek VIII.) bylo zjištěno, že spol. [REDAKCE] nebyla v registru plátců pojistného na sociálním zabezpečení a tudíž tato společnost nepřihlásila žádné zaměstnance.
42. Provedenou lustrací k osobě obžalovaného u Obvodního soudu pro Prahu 8 (č. l. 2021-2023/svazek VIII.) bylo zjištěno, že obžalovaný čelil od roku 2006 četným exekučním řízením k vymození peněžité pohledávky. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nemá záznam v opise rejstříku trestů. Shodné zjištění bylo učiněno i k osobě [REDAKCE]
43. V návaznosti na znalecký posudek zpracovaný Kriminalistickým ústavem Praha, který stanovil pořadí podpis ve znění [REDAKCE] a následně elektrografický tisk, nechal obžalovaný zpracovat odborné vyjádření [REDAKCE] (č. l. 655-658).

44. Patří se předně poznamenat, že obžalovaný označuje tuto část znaleckého posudku za neobjektivní s tím, že zpracovatelem znaleckého posudku byla zvolena neakreditovaná metoda, kterou nelze opakovat. Obžalovaný konkrétně napadá závěr znaleckého posudku, že na listinu s pravým podpisem [REDAKCE] byl teprve následně doplněn zbývající směnečný text. Obžalovaný namítá, že pro znalecký závěr o pořadí podpis, text, byl založen na nové experimentální metodě, která nebyla v praxi nikdy použita, a tudíž není možné ani ověřit její spolehlivost. Obžalovaný namítá, že sama zpracovatelka znaleckého posudku (Ing. Luňáková) při výslechu přiznala, že jí použitá metoda nebyla předložena k akreditaci Českému institutu pro akreditaci. V této souvislosti obžalovaný předložil přehled akreditovaných metod Kriminalistického ústavu Praha u Českého institutu pro akreditaci, mezi kterými metoda označená Ing. Luňákovou pod názvem *Stanovení pořadí elektrografického a ručního zářnamu na základě rozložení tonerových částic* není. Obžalovaný proto namítá, že Kriminalistický ústav Praha v době vyhotovení znaleckého posudku neměl státní uznání v podobě akreditace k použití metody, na jejímž základě vystavil závěr o padělání směny. Obžalovaný je přesvědčen, že znalecký posudek musí být mimo jiné i přezkoumatelný. V situaci, kdy při zkoumání směny byla použita nová, dle obžalovaného experimentální a navíc neakreditovaná metoda, nelze uvažovat, že by závěry Ing. Luňákové bylo možné přezkoumat. Je proto mít dle přesvědčení obžalovaného důvodné pochybnosti o spolehlivosti použité metody, a tudíž i o správnosti, průkaznosti a opakovatelnosti závěrů stanovených ve znaleckém posudku.
45. Vedle toho obžalovaný zmínil, že znalecký posudek Kriminalistického ústavu Praha použil metody SOP GRA05 (zkoumání platidel a cenin) a SOP-CHF-11 (Identifikace neznámých látek metodou infračervené spektroskopie), nikoli metodu pod označením KÚP-SOP-04, která byla certifikována až po vypracování znaleckého posudku. Výpisem ze seznamu znaleckých ústavů dle obžalovaného vyplývá, že v odvětvích oboru kriminalistika není Kriminalistický ústav Praha oprávněn podávat znalecké posudky, nýbrž je oprávněn provádět pouze kriminalistická zkoumání. Z toho obžalovaný dovozuje, že závěry stanovené znaleckým posudkem nemohou mít váhu znaleckého posudku, ale nanejvýš jen listinného důkazu.
46. Z odborného vyjádření se podává, že princip elektrografického tisku je známý desítky let, jeho princip spočívá (zjednodušeně) v tom, že určitá místa na povrchu přenosového tiskového válce získají laserovým osvitom elektrický náboj, na takto nabitých místech se potom uchytí mikroskopické částičky práškového tiskového toneru. V zásobníku s tonerem se přenosový válec brodí a v průběhu jeho otáčení potom dochází k přenosu toneru na potiskované médium a současně k vybití elektrického náboje. Toner je po nanesení na povrch tiskového média třeba na povrchu fixovat tzv. zapečením. Dle odborného vyjádření jsou v laserových tiskárnách využívány tři základní způsoby vytvoření elektrického náboje, velmi výrazným vývojem procházely i práškové tonery. Kvalita laserového tisku je dána nejen typem tiskárny a toneru, ale působí i další faktory (relativní vlhkost a teplota prostředí). Částičky toneru mají mikrometrické rozměry, při vyšších teplotách a nižší vlhkosti může snadno dojít k jejich zvržení uvnitř tiskárny a potom mohou ulpívat na tiskové podložce i na nepotiskovaných místech přenosového válce, odkud jsou přenášeny na povrch tiskového média. Tím dochází k mikroskopickému znečištění povrchu vytištěného dokumentu. Znečištění povrchu tištěného dokumentu tonerem je ovlivněno jeho stářím, taktéž stářím použitého toneru, případně předcházející tisková úloha. Dalším důvodem uvolňování tonerových částiček z provedeného tisku může být nedokonale provedená fixace potisku, při které teplota „zapékání“ není dostatečná pro použitý typ toneru. Dle odborného vyjádření je každá kvalita papíru vhodná k použití při laserovém tisku, např. u papírů s jemně strukturovaným povrchem, časem dochází k uvolňování nedostatečně fixovaných částiček toneru, které potom ulpívají na povrchu dokumentu mimo potištěná místa. Dle zpracovatele odborného vyjádření je také nutné vzít v úvahu skutečnost, že každá laserová tiskárna, i od stejného výrobce, se chová v průběhu provozu malinko jinak, záleží na jejím seřízení atd.

47. Uvedená teoretická východiska se stala podkladem pro stěžejní závěr, který z odborného vyjádření vyplývá, a který spočívá v tom, že je nemožné nasimulovat absolutně stejné podmínky pro tisk. Proto je dle odborného vyjádření v podstatě nemožné zjistit, na jaké tiskárně byl příslušný dokument vytištěn a to pouze na podkladě zkoumání vytištěného dokumentu.
48. V průběhu hlavního líčení dne 21. 4. 2022 byl proveden důkaz dalším vyjádřením zpracovaným [REDAKCE] (č. l. 3825/svazek XIV.). Z obsahu takového důkazu se podává, že nelze namodelovat srovnávací pokus na jiných typech tiskáren a spotřebním materiálu a za účelem věrohodného srovnání pořadí podpis vs. tisk. Dle doplněného odborného vyjádření neexistuje akreditovaná metoda, který by stanovení pořadí řešila.
49. Z usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, oddělení hospodářské kriminality Pelhřimov, ze dne 7. 4. 2009, č. j. ORPE-806-41/TČ-2008-81-JL (č. l. 19 a násl.) bylo zjištěno, že bylo dle § 159a odst. 1 tr. řádu odloženo podezření ze spáchání trestného činu podvodu dle § 50 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, kterého se měl dopustit [REDAKCE] [REDAKCE] tím, že dne 2. 7. 2008 zaslal na Katastrální úřad pro Vysočinu, katastrální pracoviště Pelhřimov, za spol. [REDAKCE] návrh na vklad do katastru nemovitostí, jehož předmětem bylo předkupní právo s účinky práva věcného podle smlouvy o smlouvě budoucí a smlouvy o zřízení předkupního práva ze dne 15. 11. 2006 uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] jako budoucím prodávajícím a povinným z předkupního práva na straně jedné a společností [REDAKCE] jako budoucím kupujícím a oprávněným z předkupního práva na straně druhé za obě společnosti jednatelem [REDAKCE] předmět smlouvy [REDAKCE] kdy [REDAKCE] jednal na základě generální plné moci vystavené mu druhým jednatelem společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] dne 6. 11. 2006 s platností do 14. 11. 2006, kdy měl neoprávněně přepsat nejméně datum platnosti do 16. 11. 2006, a takovým jednáním se pokusil obohatit spol. [REDAKCE] a způsobit jí škodu ve výši hodnoty [REDAKCE] nejméně 3,5 mil. korun. Pro účely nyní projednávané trestní věci je třeba z odůvodnění usnesení uvést, že [REDAKCE] ke generální plné moci uvedl, že tuto napsal, ale pak si uvědomil, že je neplatná a za pomoci barevné kopírky vyrobil z neplatné platnou tak, že do záhlaví původní generální plné moci dopsal text [REDAKCE] uděluje a dole na první straně dopsal své jméno a iniciály a vypustil text Plnou moc přijímám 6. 11. 2006 a na straně druhé dopsal text Generální plnou moc přijímám v plném rozsahu dne 6. 11. 2006.
50. Z usnesení Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha III, místní oddělení Bohnice, sp. zn. ORIII-3743/TČ-2011-001315 ze dne 12. 4. 2011 (č. l. 431) se podává, že dle § 159a odst. 5 tr. řádu byla odložena trestní věc podezření ze spáchání trestného činu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, kterého se měl (zjednodušeně) dopustit neznámý pachatel tím, že v době od 9. 3. do 11. 3. 2011 v Praze odcizil vozidlo tov. zn. [REDAKCE] ke škodě spol. [REDAKCE], ve kterém současně byly uloženy účetní a právní listiny citované společnosti a dále účetní doklady k fy [REDAKCE].
51. K žádosti obžalovaného byly provedeny důkazy tiskopisem daňového přiznání, konkrétně tiskopisem Přiznání k dani z přidané hodnoty za rok 2006. Dle obhajoby má takový důkaz vyvrátit tvrzení svědka [REDAKCE] v tom směru, že jeho podpis mohl být použit k následnému zhotovení směnky právě na podepsaném a nevyplněném daňovém přiznání. Z daného důkazu je dovozováno, že tiskopis specifikovaného daňového přiznání neobsahoval žádný prázdný list papíru, přičemž tiskopis je mimo jiné podtištěn rastrovými zelenými čarami.
52. V průběhu hlavního líčení obžalovaný vznesl návrhy na doplnění dokazování. Tyto návrhy jednak byly zaměřeny na prokázání existence projektu pod názvem [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný chtěl tuto skutečnost prokazovat výsledkem svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Krajský soud považuje výsledky navrhovaných osob v procesním postavení svědků za nadbytečné. K zhodnocení důkazní situace ohledně projektů, které měl obžalovaný ve prospěch spol.

██████████ zhotovit, byly provedeny relevantní důkazy v podobě samotného výsledku obžalovaného, ██████████, jakož i listinných důkazů. Obžalovaný nebyl schopen dostatečně upřesnit, jaké konkrétní práce jsou v označených projektech zahrnuty, nebyl schopen za celou dobu trestního stíhání předložit smlouvy, na které text faktur odkazuje atd.

53. Další část důkazních návrhů obžalovaného směřovala provedení znaleckého posudku č. ██████████ zpracovaného Ing. Zdeňkem Pasekou, soudním znalcem v oboru tiskařství a jeho dalších zpracovatelů. Konkrétně se jednalo o Ing. Zdeňka Paseky, Ing. Tomáše Syrového, Ph.D., Ing. Jana Valíše. Tyto závěry znaleckého posudku dle obžalovaného významně zpochybňují závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha, a to v části určení pořadí podpisu ██████████ a elektrografického tisku. Krajský soud považuje závěry znaleckého posudku zpracovaného Kriminalistickým ústavem Praha za logické a přezkoumatelné. K obdobné otázce, tedy stanovení pořadí podpis a elektrografický tisk, se vyjadřuje i další ve věci provedený důkaz, a to odborné vyjádření zpracované ██████████. Krajský soud současně konstatuje, že znalecký důkaz, byť se vyjadřuje k odborné otázce, nemůže mít větší důkazní váhu, než jiné ve věci provedené důkazy, přičemž hodnocení důkazů je postaveno na komplexním hodnocení všech ve věci provedených důkazů. Proto i v tomto případě krajský soud návrhu obžalovaného nevyhověl.
54. Vzhledem k tomu, že postupem dle § 213 tr. řádu byly provedeny důkazy odborným vyjádřením zpracovaným ██████████, nepovažoval soud za důležité vyslechnout osobně jeho zpracovatele, jak se toho obžalovaný domáhal.
55. Za zcela nepatřičný důkazní návrh považoval krajský soud provedení listinného důkazu v podobě protokolu o výsledku svědka ██████████ ze dne 18. 12. 2013 (č. l. 853-865/svazek IV.). Krajský soud svědka ██████████ vyslechl v průběhu hlavního líčení dne 1. 11. 2016. Pakliže se obžalovaný domáhal daným postupem prokázat tu skutečnost, že svědek byl příslušníkem Státní bezpečnosti, krajský soud konstatuje, že ani tato případně prokázaná skutečnost nemůže a priori znamenat, že taková osoba je obecně i specificky nevěrohodná.
56. Krajský soud dále nevyhověl návrhu obžalovaného o zpracování znaleckého posudku v oboru kriminalistika, specializace technické zkoumání dokladů a písemností, zkoumání bankovek a cenin a v oboru tiskařství, specializace materiály a technické postupy včetně posuzování kvality tisku. Obžalovaný navrhl, aby takový znalecký posudek byl zadán k vyhotovení znalci Ing. Davidu Hermanovi, takový posudek měl zpochybnit závěry v části znaleckého posudku vyhotoveného Kriminalistickým ústavem Praha, konkrétně v té části, kdy bylo stanoveno pořadí podpis a elektrografický tisk na zkoumané směnce. I takový důkazní návrh krajský soud vyhodnotil jako nadbytečný s tím, že k dané otázce se vyjadřuje výše zmíněné odborné vyjádření zpracované ██████████, přičemž závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha, jakož i vysvětlení zvolené metody, kterou obžalovaný označil jako neakreditovanou, jsou zjevně přezkoumatelné a logicky vysvětlitelné. Je nepochybné, že obžalovaný se snažil zpochybnit závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha, když tak činil již v řízení o námitkách proti směncečnému platebnímu rozkazu, činil tak způsobem totožným i v průběhu trestního řízení. Krajský soud k takovým důkazním návrhům konstatuje, že jsou zcela legitimní v rámci uplatněné obhajoby, nicméně daný znalecký posudek není jediným či dokonce rozhodným důkazem pro zjištění skutkového stavu věci.
57. **Hodnocení důkazů:**
58. Provedené důkazy považoval krajský soud za dostatečný podklad pro skutková zjištění, o nichž není důvodných pochybností. Z příkazu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu byly provedené důkazy hodnoceny jednotlivě i v jejich vzájemném poměru.
59. Z provedeného dokazování vyplývá naprosto zjevně, že mezi obžalovaným a ██████████ coby bývalými společníky a jednateli spol. ██████████ jsou nejméně od konce roku

2006 hluboké rozpory. Dle verze uplatněné obžalovaným, se tyto rozpory odvíjí od pasivity [redacted] při přípravě projektu zjednodušeně pod označením [redacted] a [redacted], dle verze uplatněné [redacted] mají rozpory původ v tom, že se obžalovaný finančně nepodílel na nákladech souvisejících s činností spol. [redacted], ačkoliv taková dohoda byla mezi oběma učiněna na počátku.

60. Krajský soud má za nesporné, že to byl obžalovaný, který oslovil [redacted] jako osobu, která se měla (finančně) podílet na záměru koupit objekt [redacted]. Obžalovaný totiž v uvedené době byl zjevně bez dostatečných finančních prostředků, které by k nákupu při dražbě mohl použít. Pro takový závěr svědčí nejméně zjištění, že obžalovaný čelil exekucím. Nesporným je také to, že [redacted] vkládal do společnosti finanční prostředky, jak je dokladováno příjmovými pokladními doklady. Z uvedeného vyplývá skutkový závěr, že to byl [redacted], který se rozhodující měrou podílel na financování potřeb spol. [redacted] resp. [redacted].
61. Za nesporné má krajský soud dále to, že v době do 12. 9. 2006 nesla spol. [redacted] název [redacted]. Dále je nesporné, že již dne 16. 2. 2006 se stal [redacted] společníkem spol. [redacted], současně byl jednatelem (zápis o tom byl učiněn v obchodním rejstříku dne 23. 2. 2006). Jednatelé nemohli za společnost jednat samostatně, nýbrž vždy společně. Z toho vyplývá skutkový závěr, že pokud by směnka měla být [redacted] podepsána, kde je uvedena spol. [redacted] jako směnečný věřitel, musela by být taková směnka podepsána nejpozději do 12. 9. 2006.
62. Z provedených pokladních dokladů se podává, že [redacted] vkládal již v roce 2006 nemalé finanční prostředky do pokladny společnosti, na jejímž podnikání se podílel. Tyto skutečnosti má krajský soud taktéž za nesporné.
63. Základní otázkou, zjevně spornou z hlediska protikladného tvrzení obžalovaného a svědka [redacted], kterou musel krajský soud v projednávané trestní věci vyřešit, je pravost či naopak nepravost směnky vlastní, která byla uplatněna v řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1205/2010. Jinak řečeno, krajský soud zkoumal, zda byla listina, která nese text směnky vlastní, jak bylo výše specifikováno, řádně podepsána osobou [redacted], či nikoli.
64. Obžalovaný potvrzuje v učiněné výpovědi pravost směnky a vysvětluje i okolnosti jejího vzniku a účelu. Dle obhajoby uplatněné obžalovaným měla být směnka vystavena a podepsána [redacted] jakožto jednatelem spol. [redacted] ke krytí budoucích nákladů nutných pro dokončení projektu [redacted] a [redacted], který měl na starosti tým pod jeho vedením. Dle obžalovaného byla vystavena bianco směnka, kde nebyl vyplněn datum vystavení, směnečný věřitel je právě obžalovaný. Z výpovědi obžalovaného zůstalo nevysvětleno, z jakého důvodu byla směnka vystavena na částku právě 2 572 000 Kč.
65. Krajský soud takto uplatněnou obhajobu odmítá jako nepřesvědčivou a v některých aspektech jako nelogickou. Předně je zjevné, že činnost spol. [redacted] měla v roce 2006 finančně dotována [redacted], který vkládal peněžní prostředky v hotovosti. Z jakého důvodu měla být vystavena směnka na krytí budoucích nákladů na projekt, který ostatně nebyl nijak podrobně specifikován, není z výpovědi obžalovaného zřejmé. Obžalovaný přitom odmítal na dotazy soudu uvádět k okolnostem vzniku či vystavení směnky, ale i dalších skutečností, upřesňující údaje.
66. Tvrzení obžalovaného, že se mělo jednat o směnku zajišťující závazek, se objevilo již v návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, který byl doručen Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Patří se opětovně zdůraznit, že takový závazek nebyl pro účely směnečného řízení nijak specifikován. Obžalovaný v následném řízení o námitkách proti vydanému a již pravomocnému směnečnému platebnímu rozkazu změnil tvrzení o účelu směnky a uvedl, že se

jedná o směnku platební. Takové tvrzení uplatnil i v rámci trestního řízení, zdůrazňoval abstraktnost cenného papíru, a krajský soud by se proto vůbec neměl zabývat kauzou (důvody její existence). Je třeba podotknout, že výše směnečné sumy (2 572 000 Kč) naprosto přesně odpovídá součtu částek, které fakturoval obžalovaný fakturami č. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2007. Výstavcem faktur je obžalovaný, tyto byly adresovány spol. [REDAKCE]. Takové zjištění výrazně zpochybňuje tvrzení obžalovaného, že směnka byla vystavena jako platební prostředek, a není vázána ke konkrétní kauze.

67. Krajský soud s ohledem na výše zjištěné proto nemohl pominout existenci tří faktur, které měl vystavit obžalovaný na spol. [REDAKCE]. Z těchto má vyplývat, že společnost přijala plnění od obžalovaného v částce právě ve výši 2 572 000 Kč, což je rovno směnečné sumě na předmětné směnce, která je označena jako padělaná. Obžalovaný nebyl schopen specifikovat plnění poskytnuté společnosti, současně nebyl schopen upřesnit, kdy k takovému plnění došlo, pouze jen uvedl tvrzení, že se tak stalo v roce 2006. Krajský soud připomíná, že spol. [REDAKCE] neměla žádné zaměstnance, v této byli aktivní pouze obžalovaný a [REDAKCE]. Neexistuje žádný předávací protokol o předání díla, které se mělo (zřejmě) vztahovat k zhotovení projektu [REDAKCE] a [REDAKCE] jak je uvedeno na fakturách. Krajský soud dále připomíná, že pokud bylo plnění poskytnuto právě v roce 2006, jak neurčitě uvádí obžalovaný, podle zákona by bylo nutné faktury vystavit k okamžiku poskytnutého plnění, tedy ještě v roce 2006. Faktury však byly vystaveny až v roce 2007, konkrétně dne 3. 1. 2007. Dle obžalovaného bylo společnosti, kde držel obchodní podíl o velikosti 50 %, poskytnuto plnění v řádech milionů korun, obžalovaný nebyl schopen upřesnit, v čem konkrétně plnění spočívalo, pokud bylo na fakturách odkazováno na uzavřené smlouvy, tyto nebyly zajištěny, případně obžalovaným blíže co do obsahu a specifikace práv a povinností smluvních stran, blíže vysvětleny. Vzhledem k fakturovaným částkám by bylo očekávatelné, že bylo dodáno plnění, které lze jednoznačně ověřit a podrobit přezkumu. Vzhledem k názvu plnění, zjednodušeně [REDAKCE] a [REDAKCE] by se zřejmě mělo jednat o počítačový program či plnění takovému označení podobné. Pakliže v tom mělo být tzv. know-how, která vkládal obžalovaný do společného projektu s [REDAKCE] pod společným podnikáním [REDAKCE], opětovně se jedná o tvrzení obžalovaného, které není podporováno dalšími provedenými důkazy. Takovým důkazem nemohou být ani zálohové faktury vystavení [REDAKCE], který se měl na projektu podílet. Tyto listiny opětovně naprosto nedostatečně specifikují předmět plnění.
68. Krajský soud odmítá i další tvrzení obžalovaného uplatněné v rámci obhajoby, které spočívá v tom, že obžalovaný neměl se směnkou žádnou konkrétní zkušenost, proto nechal sepsat návrh na vydání směnečného platebního rozkazu advokáta, s obsahem nebyl vůbec seznámen. Lze poukázat, že dle obsahu vyhotovené žaloby na vydání směnečného platebního rozkazu směnka zajišťovala pohledávku ve výši 2 572 000 Kč, obžalovaným pověřený advokát musel mít logicky informace k jakému závazku je směnka vystavena, jedinou osobou, která mu je reálně mohla poskytnout, byl obžalovaný. Současně lze naprosto vyloučit, že by byl obsah žaloby na vydání směnečného platebního rozkazu formulován bez souhlasu obžalovaného.
69. Konečně proti verzi uplatněné obžalovaným ohledně existence a zejména vzniku směnky svědčí i další zjištěná nelogičnost. Jak bylo uvedeno, obžalovaný směnku společně se žalobou na vydání směnečného platebního rozkazu předložil Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Po té, co vydaný směnečný rozkaz nabyl právní moci, byl obžalovanému originál směnky dne 18. 11. 2010 vrácen. Následně byl s odstupem doby obžalovaný vyzván krajským soudem k opětovnému předložení originálu směnky za účelem znaleckého zkoumání, obžalovaný tak neučinil s odůvodněním, že mu byla odcizena. Znalecký posudek, který byl vyhotoven na podkladě kopie originálu směnky, vyšel v neprospěch postavení obžalovaného. Avšak následně originál směnky obžalovaný předložil znalkyni Mgr. Kudrnové k znaleckému zkoumání pravosti podpisu [REDAKCE]. Posléze obžalovaný vysvětlil, a na takovém tvrzení setrval i v trestním řízení, že směnka včetně dalších v minulosti odcizených dokladů a písemností mu byla neznámou osobou

vrácena. Krajský soud připomíná, že se mělo jednat o cenný papír na částku cca 2.5 mil. korun. I takové zdůvodnění opětovné dispozice se směnkou se jeví jako nevěrohodné.

70. Krajský soud podrobil přezkumu z hlediska věrohodnosti i tvrzení uvedená svědkem [REDAKCE], který popřel vystavení směnky a její následné podepsání. Z počátku, do okamžiku znaleckého zkoumání jeho podpisu, ještě v směnečném řízení, kategoricky popřel pravost podpisu. Poté, co byl jeho podpis označen s vysokou pravděpodobností jako pravý, [REDAKCE] uvedl, že vědomě listinu s textem směnky, která mu byla předestřena, nepodepsal. Dále se vyjádřil tak, že mohl podepsat přílohu k daňovému přiznání, kde je dostatek místa pro případné zhotovení následného textu směnky. Tato skutečnost nemohla být v řízení potvrzena ani vyvrácena. Obžalovaný sice předložil tiskopis daňového přiznání platného v roce 2006, která má tzv. podtisk, nicméně na druhé straně je třeba poukázat na přílohu k Daní z příjmu právnických osob za rok 2006, která je [REDAKCE] podepsána a která je vyhotovena na prázdný list papíru.
71. Ve prospěch tvrzení svědka [REDAKCE] že neměl nutnost a důvod jakoukoliv směnku vystavovat a podepisovat, svědčí dle krajského soudu zjištění, že [REDAKCE] běžně financoval potřeby spol. [REDAKCE], jak dokladují pokladní doklady. Lze opětovně zdůraznit, že tak [REDAKCE] činil i v roce 2006. Je za takového zjištění nelogické, aby jednak změnil způsob financování potřeb společnosti, které měl fakticky na starosti pouze a jenom on. Současně by při přijetí takového předpokladu zůstalo neobjasněno, proč byla směnka vystavena právě na částku 2 572 000 Kč a z jakého důvodu by na směnce nebyl uveden datum jejího vystavení. Pakliže by směnka měla být zcela vážně a ze strany jednatelů spol. [REDAKCE] jistě by mělo být o takové směnce účtováno, neboť se jedná o závazek společnosti do budoucna. Svědek [REDAKCE] z pozice účetního dané společnosti v celku spolehlivě vyloučil, že by o směnce účtoval, když uvedl, že veškeré doklady k zaúčtování mu předával toliko obžalovaný.
72. Nelogickým, aby byla směnka za okolností popisovaných obžalovaným ze strany [REDAKCE] připravena, resp. vyhotovena a podepsána, se jeví i to, že [REDAKCE] nemohl znát případně výši závazku (dluhu) společnosti vůči obžalovanému. Opětovně lze poukázat na výsledky dokazování, které nepřinesly žádné konkrétní zjištění o rozsahu a finanční náročnosti projektů, které měly být tímto způsobem financovány.
73. Tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že tvrzení svědka [REDAKCE] že směnku nevystavil a ani nepodepsal, se jeví jako věrohodné. Věrohodnost svědka [REDAKCE] nemůže být zpochybněna ani tvrzení obžalovaného o jeho neblahé minulosti z době před rokem 1989. Jakkoliv vnímá krajský soud zločinnost a nedemokratičnost politického uspořádání na území dnešní České republiky před rokem 1989, nemůže být a priori nevěrohodná osoba v postavení svědka, i kdyby u ní bylo prokázáno, že byl členem Komunistické strany Československa, či členem Státní bezpečnosti. Obecná a specifická věrohodnost svědka musí být zkoumána v každém jednotlivém případě, a to v kontextu dalších provedených důkazů, než jen poukazem na minulost svědka a jeho případné působení před rokem 1989.
74. K okolnosti pravosti či nepravosti podpisu [REDAKCE] na směnce vlastní byly ve věci zpracovány a provedeny celkem tři znalecké posudky z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo. Krajský soud má za nesporné, že podpis [REDAKCE] na takové listině je jeho pravým podpisem.
75. Vedle závěrů, které vyplývají ze znaleckých posudků o pravosti podpisu [REDAKCE] je třeba připomenout závěry vyplývající ze znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha v oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností. Z této části znaleckého posudku bylo zjištěno, že záznam data vystavení směnky byl proveden až po tisku, u záznamu podpisu u doložky [REDAKCE] se nepodařilo prokazatelně stanovit pořadí provedení podpisu a tisku, avšak záznam u doložky [REDAKCE] byl proveden dříve než elektrografický tisk. Z uvedeného vyplývá spolehlivý závěr, že sporná část směnky, kterou bezesporu je podpis [REDAKCE] coby jednatele výstavce, byla vyhotovena dříve než vlastní text směnky, který byl zhotoven elektrografickým tiskem. Takový závěr nasvědčuje tvrzení svědka

██████████, že směnku nevytavil a nepodepsal. Krajský soud při hodnocení směnky nemohl pominout i samotnou podobu listiny, na které je směnka vyhotovena. Horní a levý okraj listiny byl v těsné vzdálenosti od vytištěných údajů odstrižen. Manipulace s listinou, nadto zjevně dodatečná, vzbuzuje vážné pochybnosti o pravosti.

76. Konečně nelze pominout ani další zjištění, které se váže k osobě obžalovaného, a které spočívá v tom, že obžalovaný v řízení o vkladu předkupního práva do katastru nemovitostí doložil také plnou moc, ohledně níž uvedl, *že ji napsal, ale pak si uvědomil, že je neplatná a za pomoci barevné kopírky vyrobil z neplatné platnou*. To vše za současné změny původního textu na plné moci, jak tyto skutečnosti vyplývají z usnesení policejního orgánu Policie ČR ze dne 7. 4. 2009. Je nutné podotknout, že již v této době panovaly mezi obžalovaným a ██████████ neshody. Je nutné zmínit, že manipulace obžalovaného s plnou mocí spadá již do období, kdy nebyl účasten na podnikání spol. ██████████, neboť jeho obchodní podíl byl postižen exekucí, následně již nebyl ani jednatelem společnosti, majetek v podobě ██████████ fakticky ovládal ██████████.
77. Pakliže obžalovaný namítá v podstatě od okamžiku vyhotovení znaleckého posudku Kriminalistickým ústavem Praha, kde bylo poukázáno na zjištění, že podpis ██████████ na listině byl vyhotoven dříve než vlastní text směnky, vadnost, nepřezkoumatelnost a tudíž i zjevnou nesprávnost znaleckého posudku, krajský soud takovou argumentaci nesdílí. Obžalovaný konkrétně namítá, že doposud nebyla akreditována metoda zkoumání, kterou zvolil znalecký ústav, současně namítá, že dle aktuálních vědeckých poznatků nelze jednoznačně určit pořadí psaných a tištěných zápisů na jedné a téže listině.
78. Zpracovatelé znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, se při znalosti věci, kdy jeden z údajných výstavců popírá, že by listinu jako směnku podepsal, zaměřili na možnost zjištění pořadí podpis versus text. Taková úvaha se jeví jako navýsost logická a pro účely soudního řízení i životná. Takové zkoumání jednoznačně patří pod odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, byly použity technické prostředky jako mikroskop, videospektrální komparátor a další, jak je vymezeno v popisné části znaleckého posudku. Právě mikroskopickou analýzou ručně psaného textu na listině bylo možné stanovit, že psací tahy data vystavení směnky byly zapsány do předtištěného řádku, tedy až po tisku. Zároveň při zkoumání mikroskopem bylo též zjištěno náhodné rozmístění jednotlivých částic tiskového toneru. Při zkoumání tahů podpisu doložky ██████████ bylo zjištěno, že jednak byly tahy podpisu psány vyšším tlakem na měkké podložce a dále že se v ploše tahů téměř nevyskytují roztroušené částice toneru, ačkoliv v bezprostředním okolí tahů jsou tyto částice poměrně hojně rozptýleny. Na podkladě takové zjištění byl proveden experiment, který spočívá v poměrně jednoduché úvaze: dochází přenosu náhodných tonerových částic do zahlobených tahů ručního písma v závislosti na pořadí nejprve ruční písmo a pak elektrografický tisk, a pokud ano, v jakém množství, či nikoli. Zvolený experiment, na podkladě kterého byl stanoven dílčí znalecký závěr o pořadí podpis a posléze tisk, je dostatečně srozumitelně a logicky ve znaleckém posudku popsán a současně obrazově dokumentován (č. l. 204/svazek I.). Z uvedeného je patrné, že byla použita běžná metoda zkoumání listiny (vizuálně optická), závěry této metody pak byly podpořeny celkem osmi pokusy (experimenty). Krajský soud vnímá znaleckou úvahu jako přesvědčivou a logickou. Proto přijal závěr o tom, že podpis v místě u doložky ██████████ byl na listinu proveden dříve než elektrografický tisk textu směnky. Dle přesvědčení soudu není rozhodné, že zvolený způsob zkoumání směnky nebyl akreditován. Současně i proto, neboť znalecký posudek nebyl jediným důkazem, který usvědčuje obžalovaného z trestné činnosti, byly odmítnuty úvahy o doplnění dokazování znaleckým posudkem zpracovaným Ing. Pasekou, revizním znaleckým posudkem k posudku podanému Kriminalistickým ústavem Praha v části technické zkoumání dokladů a písemností, výsledkem ██████████ atd. Neprovedení takových důkazů, byť se jich obžalovaný opakovaně domáhal, nemá dle názoru krajského soudu vliv na úplnost a správnost skutkových zjištění. Rozhodné skutečnosti o tom, zda směnka je či není padělkem, totiž nebyly zjištěny pouze a jenom ze znaleckých posudků, resp. znaleckého

posudku Kriminalistického ústavu Praha, ale i dalších důkazů, kterými byl zkoumán případný důvod či účel vystavení směnky.

79. Na podkladě shora uvedeného krajský soud uzavřel, že směnka uplatněná žalobou o vydání směnečného platebního rozkazu je padělaná, neboť jeden z údajných výstavců, konkrétně [REDAKCE] jako jednatel údajného výstavce spol. [REDAKCE] neměl úmysl směnku vystavit a podepsat.
80. Z dokazování také vyplynulo, že obžalovaný musel vědět, že směnka je padělkem. V tomto směru musí krajský soud odmítnout tvrzení, že obžalovaný nevěděl, že nakládá s padělaným cenným papírem. Verzi obžalovaného o tom, že směnku vystavil a podepsal právě [REDAKCE] má krajský soud za vyvrácenou. Pakliže je prokázáno, že společnost [REDAKCE] pod daným obchodním jménem působila do 12. 9. 2006, kdy rozhodnutím obou společníků došlo k jejímu přejmenování, že směnku měl v držení výlučně obžalovaný, nikoli další osoba, pak je zjevné, že směnka byla padělána buďto obžalovaným, anebo na jeho pokyn třetí, neznámou osobou. Tato skutečnost se bez důvodných pochybností (*zda pouze a jenom obžalovaný, či obžalovaný ve spojení s další osobou, či jiná osoba na pokyn, ale bez přispění obžalovaného*) nepodařila jednoznačně prokázat. To však nemůže změnit niče na závěru, že obžalovaný se směnkou jako s padělkem vědomě nakládal. Nelze odhlédnout od faktu, že osobou oprávněnou k plnění ze směnky, směnečným věřitelem, byl právě a pouze obžalovaný.
81. Krajský soud shledává i zřetelný motiv na straně obžalovaného si opatřit padělek směnky. Za situace, kdy společnost [REDAKCE] fakticky [REDAKCE] odmítl proplatit celkem tři faktury vystavené obžalovaným, v součtu všech fakturovaných částek ve výši 2 572 000 Kč, je zjevné, že se obžalovaný chtěl domoci proplacení těchto částek prostřednictvím padělku směnky.
82. Právní kvalifikace:
83. Zjištěný skutkový stav věci soud kvalifikoval jako zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 3 alinea druhá tr. zákoníku.
84. Podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku se trestného činu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dopustí ten, kdo padělá nebo pozmění platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý nebo platný (alinea první) nebo kdo padělaný nebo pozměněný platební prostředek použije jako pravý nebo platný. (alinea druhá)
85. Paděláním platebního prostředku se rozumí jeho falešné vyrobení, vyplnění nebo vyhotovení bez oprávnění s použitím zařízení, materiálů, tiskopisů apod. a to se záměrem, aby takový platební prostředek vypadal či budil zdáním, že je pravý nebo platný.
86. Platební prostředkem je bezesporu směnka, která je cenným papírem, který je též využíván jako bezhotovostní platební prostředek. Směnka proto používá obdobné ochrany ve smyslu ust. § 238 tr. zákoníku. Směnka je cenným papírem vydaným v zákonem stanovené formě obsahující bezpodmínečný písemný závazek (příkaz) v přesně určené formě poskytující majiteli směnky právo vyžadovat po určité osobě (směnečném dlužníku) ve stanovené lhůtě a místě zaplacení peněžní sumy uvedené na směnce. Náležitosti směnky jsou upraveny v zákoně č. 191/1950 Sb., tzv. směnečný a šekový zákon. Lze doplnit, že směnka má dvě základní funkce: platební a zajišťovací.
87. Krajský soud vzhledem k usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 2. 2016, sp. zn. 6 Ntd 4/2016, zvažoval, zda zjištěné jednání obžalovaného nenaplnňuje zákonné znaky trestného činu dle § 234 odst. 3 alinea druhá, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Pro naplnění takového jednání je nutné jednat způsobem definovaným v ust. § 234 odst. 3 tr. zákoníku a takový čin spáchat ve značném rozsahu.
88. Krajský soud vychází z úvahy, že značný rozsah dle § 234 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku je třeba vždy posoudit na základě konkrétních okolností případu, zejména na základě počtu padělaných

platebních prostředků a jejich využitelnosti v posuzovaném případě, resp. pokud již byly použity, i v rozsahu, v jakém se tak stalo. Důležité je též zjištění, zda pachatel jednal ojediněle nebo zda šlo o soustavnou a déletrvající činnost (např. usnesení NS ČR sp. zn. 7 Tdo 933/2012). Nelze současně vycházet pouze s částky, na jakou je padělaná směnka vystavena, když zákonodárce definuje v ust. § 234 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku značný rozsah nikoli škodu značného rozsahu, kterou dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku je částka nejméně 1 mil. korun. Ze shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, jakož i dalších (např. 7 Tdo 1487/2015) dle názoru krajského soudu není pro stanovení značného rozsahu pouze nominální hodnota cenného papíru, v projednávané trestní věci směnky.

89. Jednání obžalovaného proto bylo kvalifikováno jako zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 3 aliea druhá tr. zákoníku. Obžalovaný jednal nepochybně v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
90. Obžalovaný namítl, že spor o pravosti směnky nelze v projednávaném případě řešit prostředky trestního práva, je třeba uplatnit ultimo ratio, resp. zásadu subsidiarity trestní represe. Poukázal, že spor ohledně směnky byl mezi účastníky směnečného vztahu vyřešen prostředky civilního práva, kdy vydaný směnečný platební rozkaz byl na základě námitek spol. [redacted] zrušen. Krajský soud s takovým náhledem nesouhlasí. Jednak nebyl prokázán směnečný vztah mezi spol. [redacted] (jako výstavcem směnky) a obžalovaným (jako směnečným věřitelem). Z obsahu spisu vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1205/2010 je zjevné, že spol. [redacted] vyvinula nebývalou procesní aktivitu tak, aby odvrátila účinky spojené s pravomocným a vykonatelným směnečným platebním rozkazem. Jednání obžalovaného považuje vzhledem ke způsobu provedení činu, který je předmětem trestního stíhání, za natolik společensky škodlivý, že je nutné na něj působit právě prostředky trestního práva.
91. Trest:
92. Pachatel zločinu zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 3 tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody na tři léta až osm let.
93. Obžalovanému svědčí polehčující okolnost vymezená v § 41 písm. p) tr. zákoníku, kdy vedl před spácháním trestného činu řádný život. Z povahy věci je zjevné, že obžalovaný spáchal trestný čin po předchozím uvážení a že byl veden ziskuchtivostí. Tyto okolnosti mu naopak přitěžují.
94. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vedle povahy a závažnosti trestného činu přihlédl k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. Obžalovaný je svobodný, bezdětný, ze spisu vyplývá, že pobírá dávky státní sociální podpory. Krajský soud vnímá, že trestná činnost obžalovaného má původ v nevydařeném podnikání pod spol. [redacted]. Současně krajský soud vnímá, že od spáchání činu uplynula doba více jak 10 let. Délka trestního řízení před krajským soudem byla taktéž ovlivněna obstrukčním jednáním obžalovaného, který se opakovaně omluvil z nařízeného jednání v rámci hlavního líčení, když obžalovaný tvrdil, že se pro závažné zdravotní obtíže nemůže hlavního líčení zúčastnit, aniž by, i přes výzvy krajského soudu, důvody, které mu měly znemožňovat účast u hlavního líčení, specifikoval a zejména doložil aktuálními lékařskými zprávami.
95. Na podkladě shora uvedených skutečností má soud za to, že k nápravě obžalovaného, i vzhledem k jeho již vyššímu věku, postačí uložení podmíněného trestu odnětí svobody, a to zejména i s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti. Trest odnětí svobody byl stanoven na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání 3 let. Výkon trestu odnětí svobody byl v souladu s ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 4 let.

96. Obžalovaný se snažil trestným činem, pro který byl uznán vinným, získat pro sebe majetkový prospěch. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích navrhl obžalovaného postihnout peněžitým trestem ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby v částce 1 000 Kč. Krajský soud vzhledem k osobním, finančním a majetkovým poměrům obžalovaného takový druh trestu neukládal. Lze připomenout, že pro nemajetnost byl obžalovanému přiznán nárok na bezplatnou obhajobu. Krajský soud nemá žádné další indicie, že by se majetkové poměry obžalovaného změnily a on by byl schopen peněžitý trest uhradit. Naopak, lze předpokládat, že peněžitý trest by byl nedobytným (§ 68 odst. 6 tr. zákoníku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

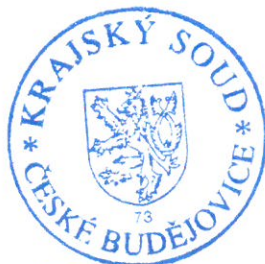
Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice dne 21. dubna 2022

Mgr. Michal Kubánek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

